

1891-12-03

AFSENDER

Harald Slott-Møller

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Carl Jacobsen

Karl Madsen

Oscar Madsen

Lauritz Zeuthen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

Andre referencer:

Se brevet dateret 2. september 1891 fra Emil Hannover til Johan Rohde, hvor sagen mod Oscar Madsen også omtales. Desuden brev af

DOKUMENTINDHOLD

Harald Slott-Møller vil gerne lukke snakken med Hannover om det salær, Lauritz Zeuthen har til gode hos dem efter sagen mod Oscar Madsen. Videre fortæller Slott-Møller, at den af hans tegninger, Hannover har ønsket at købe for 200 kr., allerede er solgt til anden side - for bare 25 kr. Pengesager mellem venner er ikke Slott-Møllers kop te, men bliver det nødvendigt - som forventeligt - i løbet af vinteren, vil han og hustruen gerne have mulighed for at låne de 200 kr. af Hannover, skulle det knibe med hans og Agnes' økonomi.

TRANSSKRIFTION

[tilføjet med blyant:] S.

Kjære Hannover

Spørgsmaalet Zeuthens Salair er afgjort, lad os betragte det som ude af Verden.

Jeg skal villig indrømme, at denne Afgjørelse vel nok lidt maa betegnes som en Voldshandling af mig, da jeg fuldt vel har forstaaet, at det lige fraa første Færd har været din Mening at betale hele Sagen, dog tror jeg, at du oprindeligt har taget

[2]

den Beslutning under Forudsætning af, at kun jeg, ikke du, kunde gjøre mig Haab om et gunstigt Udfald af et Søgmaal. I og for sig fandt og finder jeg ikke heri tilstrækkelig Grund til, at du skulde bære hele

Sagens Byrde, da
Fornærmelsen mod mig
var mindst lige saa
grov, som den mod
dig. Det er reverenter
talt ogsaa kun
af utidig Flovhed og
en grundfæstet Uvilje

[3]

mod at tale om Penge-
sager, der har gjort, at
jeg ikke tidligere pro-
testerede.

Endnu mindre
Grund blev der da til,
at du skulde have
alle Udgifterne ved
Sagsanlægget, da Zeuthen
Erklærede, at det ene
saavel juridisk som
moralsk vigtige var
at gjøre det til tre
Sager. Det du skriver
om, at kun et "privat"
Mellemværende mellem
Oscar Madsen og dig
skulde have draget
os ind i Sagen, har du
ganske sikkert aldeles

[4]

ikke Ret i, du kan
være overbevist om, at
det er igjennem utallige
smaa underjordiske
Ledninger, at Næringen
er blevet tilført min
smukke, lille Hadets
Blomst. Jeg beder dig
nu tro mig, naar jeg
siger, at da jeg forleden

ude i Lyngbye bad dig
ordne Tingen med Zeuthen,
tænkte jeg Sagen kun
som et Udlæg, jeg bad
dig gjøre; jeg behøver
vel ikke at kalde
"Gud den almægtige"
til Vidne herpaa,
lige saa lidt som

[5]

paa, at jeg ikke har
handlet Karl Madsensk
i denne Sag.
Med Hensyn til Kjøbet
af den omtalte Tegning
maa jeg beklage, at
du ikke kan faa den,
da jeg har været nødt
til at sælge den for
hvad jeg kunde faa
for den. Du kan nok
forstaa, at selv om
det ikke var sket,
var du kommet alt
for langt med dine
200 Kr overfor en Tegning
jeg har solgt for 25 Kr.
I det hele taget synes
jeg, er det et lidt

[6]

vanskeligt Forhold
at sælge Billeder
til sine Venner,
ja noget andet
var det om jeg var
Bedsteven med Carl
Jacobsen og Bonkamme
rat med Etatsraaden,
eller Kjæreste med deres
respective (gud bevares

respectable) Fruer
men men – – –
Skulde du derimod
paa ingen Maade
vide dine levende
Raad med, hvad
du skal bruge dine

[7]

200 Kr til, saa kan
du laane os dem
en Gang i Vinter,
hvis det skulde knibe
for os at faa gjort
vore Billeder færdige,
hvad det desværre nok
kommer til. Naar
vi saa en Gang (Gid
det ske snart) kommer
ovenpaa, saa er det
jo ikke saa farligt
for os at betale dem
tilbage. Saa faar de
sære Børn deres Vilje
og saa græder de
ikke. Til Slut Tak
for dit rare Brev
og for den elskværdige

[8]

Maade hvorpaa du
har taget den hele
Sag
Din hengivne
Ven
H Slott-Møller
Kjøbenhavn 3 XII 91

Hier Hannover

R

Spørgsmaalet Heutnens Salair
er afgjort, lad os betragte
det som ude af Tvaend.

Jeg skal vilis ind-
romme, at denne Af-
gjorelse! vel nok lidt
maa betegnes som en
Velskandling af mig,
aa jeg fuldt vel har
forstaaet, at det lige
praktiske første Bærd har
været sin Mening at
betale hele Sæer,
dog tror jeg, at du
opriindelig har taet

den Beslutning under
Fandøetning af, at
Kun i, ikke du,
kunne gøre mig Haab
om et gunstigt Udfald
af et Sælsmaal. Jeg
for sig fandt af pinder
jag ikke veri tilstræk
kelig Grund til, at
du skulde have vel
Sagens Dygt, da
Fandøetningen med mig
når mindst lig saa
grov, som den med
dig. Det er reventer
Talt ogsaa Kun
af utidig Flovbed af
en Grundpæstet Urig

mod at tale om Penges
sager, der var gjort at
jeg ikke tidligere pro-
testerede.

Endnu minde
grund blev der da til,
at du skulde have
alle Negotium med
Sassanacet, da Gæster
erklærede, at det ene
saavel juridisk som
moralisk rigtig var
at give det til de
Sager. Det er skinn
an, at kun et ^{af} ^{af} ^{af}
Mellemværende mellem
Oscar Maden af dig
skulde have dræbt
as ind, ^{han} har du
ganske sikkert aldrig

ikke Ret i, du kom
nære overbevist om, at
det er igjennem utællige
smaa underinddirke
Ledninger, at Nairinger
er blevet tilføjet sin
smukke, lille Haabts
Blomst. 'Yes' hever sig
nu tro mig, naar du
sier, at da du forleden
aar i Lyngbye had dig
nære Tingen med Kæmpe
tænkte du paa den
som et Udsag, du had
dig sine dig behøver
vel ikke at kalde
"Gud den almægtige"
til Viare den paa
lige saa lidt som

kaa, at is ikke var
nandet Karl Madsen
i denne sag.

Med Hensyn til Kjøbet
af den antaete Tegning
maa is beklage, at
du ikke kan see den
da is var næst niat
til at selge den for
havad is kunde see
for den. Du kan nok
forstaa, at selv om
det ikke var sket,
var den kommet alt
for langt med dine
200 Kr over for en Tegning
is var solgt for 25 Kr.

Y det vel taet synes
is, er det et lidt

hanskeligt Formaal
at pølge Pilsen
til sine Venner,
ja noget andet
var det om ic var
Redstivers med Carl
Jacoben af Renskamme
rat med Etatsraaden
eller Hjærte med dets
respective (quo beuaret
respectabile) Fruer
men men - - -

Skulde du derimod
paa ingen Maade
vilde dine levende
Raad med, hvad
du skal bruge din

200 4te til, saa kom
du baane os dem
en gang i Vinter,
men det skulde Krive
for os at saa gjot
nue Pillede Parais,
hvad det des mere nok
Kommer til. Naar
vi saa en Gang (Gid
det ske snart) Kommer
overpaa, saa er det
jo ikke saa farligt
for os at betale dem
tilbage. Saa kan de
saa Poin dem Viis
af saa gaade de
ikke. Til Slut Tak
for dit rare Brev
af for den elskende

Maade mig paa at
man taet den vel
Sag

Min kære
Ven

H. Platt-Meyer

Kjøbenhavn 3 XII 91